els jocs

QUIM CURBET

Els Jocs Olímpics són una d'aquelles coses que ha inventat la societat moderna i que cada quatre anys entren en les nostres vides sense saber ben bé per què. Suposo que serveixen per acabar de rendibilitzar tota una sèrie d'esports que la resta del temps pràcticament passen completament desapercebuts als més comuns dels mortals i fins i tot als periodistes especialitzats, per molt que ho vulguin dissimular quan retransmeten els esdeveniments.

El públic s'empassa llargues sessions d'esgrima (floret individual femení), els preliminars del tir amb arc, les semifinals de piragüisme d'eslàlom, els dobles mixtos de bàdminton i la doma clàssica per a les classificacions de quarts de final, com si fos el més normal del món. I la gent s'emociona, al bar, amb una gerra de cervesa a la mà, quan al final imposen una medalla a un xinès de cara rodona i de nom impronunciable, a un quatarí ros de dubtós origen àrab o a una noia que no sap ben bé quin himne toquen mentre se li escapen unes llagrimetes.

Els Jocs Olímpics de l'era moderna ja fa temps que pertanyen a allò que els americans anomenen el show business, un negoci al voltant de tot el que és noticiable, retransmitible i amortitzable econòmicament. Les grans marques de roba esportiva, de begudes refrescants i de moltes altres coses, fan el seu agost i netegen la seva imatge fent-se passar per patrocinadors i mecenes d'una activitat que ja fa molt de temps que ha deixat de ser amateur.

Ja em perdonaran aquest article que avorreix fins i tot el que l'escriu, perquè tot el que dic, per evident, ja no sorprèn a ningú, però jo sóc d'aquells que opina que hi ha coses que s'han de dir i s'han de repetir si no volem que al final tots plegats ens acabem empassant el moc de les nostres pròpies mentides.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/08/13/jocs/798860.html?utm_source=rss